

M.a.w. men heeft de scheppingsrelatie omgekeerd, de mensch gaat zich „goden scheppen naar zijn beeld en naar zijn gelijkenis”.

- 4e. Dit alles laat zich aldus duiden : dat het ken-vermogen („de pistis”), waardoor de mensch de werken Gods kon doorzien, in het magnetisch veld van zondige krachten en neigingen geraakt is, waardoor het volkomen averechts is gaan werken. Het vangt het beeld van de werken Gods nog wel op, dringt ook nog wel door tot de onzienlijke achtergronden, maar het vermag die onzienlijke achtergronden alleen in caricatuur-vorm te zien. Er vindt een continu proces van „ten-onder-houden” en „uitwisselen” plaats in de diepten van het menschelijk hart.
- 5e. Hiermee is niet uitgesproken, dat dit ten-onder-houden altijd met bewustheid en opzettelijkheid geschiedt. Wij mogen aannemen, dat het als regel volkomen onbewust plaats vindt. Maar de gevolgen zijn er niet minder ernstig om.
- 6e. Rechtstreeksch gevolg van deze inwisselings-tendenzen is, dat de mensch dom gaat worden. Zijn „overleggingen” worden ijdel, hol, zinloos, en zijn „onverstandig hart”, zijn hart dat de samenhangen in het heelal niet meer in zich opneemt, wordt donker (vs. 21). Als straf over deze cardinale zonde van het heidendom brengt God de „overgave aan de zinnelijke harts-tochten”, waartegen het heidendom geen beschutting biedt. Met aangrijpende ernst legt Paulus deze consequentie tot driemaal toe bloot, in zijn drievoudig herhaald: God heeft hen overgegeven (vs. 24, 26, 28).
- 7e. Kern van geheel deze pericoop is, dat God het volste recht heeft, de heidensche volken te behandelen als „kennenden” (gnontes, vs. 21). Hun juridische positie is die van „kennenden”, omdat hun niet-kennen in geen enkel opzicht te wijten is aan een tekort aan bemoeienis Gods, maar alleen aan eigen „ten-onder-houden” en „inwisselen”.
- 8e. Hieraan mag nog dit worden toegevoegd, dat, voorzoover wij thans de wereld der pseudo-religieuze verschijnselen kennen, deze tendens tot inwisselen zich in de volgende neigingen openbaart :
 - a. in de neiging tot verzinnelijking Gods (magie, animisme, polytheïsme);
 - b. in de neiging tot vervluchtiging van God (mystiek, pantheïsme);
 - c. in de neiging om God ver van zich af te duwen (allerlei deïstische verschijnselen).

Deze beginselen, die ons in Gods Woord geopenbaard zijn, hebben